

כל בני הדור. אשרי חלקיים
בעולם הזה ובעולם הבא, עליכם
בהתיב (שעהנו) וכל בניך למועד ה'
ורב שלום בנייך.

פתח רבי שמואן ואמר, (ההלים
קמ"ט) יعلו חסידים בכבוד ירננו
על משכבותם וגוו. למןנו, ב"ג
מדות נקשר קשר האמונה,
שימצאו ברכות לפל. וכל אמוניתו
של הקדוש ברוך הוא נסתרו
בשלש. ועל זה בשלש עשרה
מדות מחתורת התורה, כמו
שבארנו מקל וחחר ומגורה שוה
וכו, וכמה פעמים בארכנו את זה,
והשם הקדוש מתחתר בה.

בא ראה, באotta שעיה שרצה
יעקב שיתברכו בניו בשם (בקשר)
האמונה, מה כתוב? (בראשית מט)
כל אלה שבתי ישראל שניהם עשר
וזאת - הרי שלשה עשר,
שהשתתפה עפיהם שכינה
והתקימו הרכות. והינו שכותב
איש אשר בברכתו ברך אתם. מה
זה בברכתו? באotta דגמא של
מעלה, בברכתה של כל מדה
וძקה.

ולמננו, כל אותן מהות עלות
ומתעטרות ונחות בראש אחד,
ושם מתעטר ראש הפלך, אותו
שנקרא בדרגה עליונה של
חסידות, והחסידים יורשים כל
אותו הכבוד של מעלה, שכותב
יעלו חסידים בכבוד - בעולם
הזה, ירננו על משכבותם -
בעולם הבא. רומרמות אל בגרונם
- שיזעים לקשר את קשר
האמונה בראוי, והוא חרב פיפוי
בידם. איזו חרב פיפוי? וזהי
חרב לה', חרבו של הקדוש ברוך
הוא. פיפוי - לוחת בשני
דיןיהם. ולמה? לעשות נקמה
בגויים וגוו.

ותרי רבי פנחס בן יאיר, בתרא דחסיד, רישא
החסיד, הראש העליון, משומך

ומניכו כל בני דרא מתברcin. זבחה חולגיכון
בעלם דין, ובעלמא דין עלייכו כתיב, (ישעה
ה) וכל בנייך למוקדי יי' ורב שלום בנייך.

פתח רבי שמואן ואמר, (ההלים קמ"ט) יעלו
חסידים בכבוד ירננו על משכבותם
וגו', פאנא בתלייסר מכילן, אתקשר קשר
דמיהימנותא דקדושא בריך הוא בתלתא
אסתימו. ועל הא, בתלייסר מכילן, אוריתא
מתעטרא, כמה DAOkimna מקל וחומר
ומגורה שוה וכו', וכמה זמנים אוקימנא הא.

ושמא קדישא בהאי מתעטרא.

הא חי, בהיא שעטה דבעא יעקב, דיתברכו^{בנוי} בשמא (ס"א בקשי) דמיהימנותא. מה
כתיב, (בראשית מט) כל אלה שכטוי ישראלי שניהם
עשר וזאת, הא תליסר, דاشתתף עמהון
שכינטא, ואתקיימי ברכאן. והייני דכתיב,
איש אשר בברכתו ברך אתם. מיי ברכתו.
בההוא דוגמא דלעילא, בברכתו דכל מכילא
ומכילא.

וְהִנֵּא, כֵּל אַיִן מִכְילֵין סָלְקֵין, וּמַתְעַטְרֵין
וְנִיחַן בְּרִישָׁא חֶדָּא, וְתִמְןָ מַתְעַטְרָא
רִישָׁא דְמַלְקָא, הַהוּא דָאָקָרִי בְּרִגָּא עַלְאָה
דְחַסִּידֹת. וְחַסִּידִים, יְרֻתֵּין כֵּל הַהוּא כְּבָוד
דְלָעִילָא, דְכִתְיבָּה יְעַלְזָוּ חַסִּידִים בְּכָבוֹד, בְּהָאִי
עַלְמָא. יְרַנֵּנו עַל מִשְׁכָבֹתָם בְּעַלְמָא דָאָתִי.
רוּמָמוֹת אֶל בָּגְרוֹנָם, דִינָעֵין לְקַשְׁרָא קַשְׁרָא
דְמַהִימָנוֹתָא פְּדָקָא יְאֹתָה, וְכָדֵין חַרְבָּ פִּיפִיוֹת
בָּיְדָם. מְאָן חַרְבָּ פִּיפִיוֹת. דָא הוּא חַרְבָּ לְהָ',
חרבא דקדושא בריך הוא. פִּיפִיוֹת: להיטא
בתறין דינין. וכלמה. לעשות נקמה בגויים וגוו'.
זה רבי פנחס בן יאיר, בתרא דחסיד, רישא
עלאה. בגין כבוד דלעילא ירידת, והוא